

162. ILIE ADUCE O VESTE REA

1 REGI, 17:1-6

Corbii îi aduceau [lui Ilie] pâine și carne dimineața, și pâine și carne seara, și bea apă din pârâu.

1 Regi, 17:6

În munții din Galaad, trăia un om numit Ilie.

Ilie era un profet. El l-a auzit pe Dumnezeu vorbind și, spre deosebire de cei mai mulți oameni din Israel din perioada aceea, a încercat să urmeze căile lui Dumnezeu.

Dumnezeu l-a ales pe Ilie ca să-l trimită înaintea regelui Ahab.

„Dumnezeu, singurul Dumnezeu viu și adevărat, m-a trimis, a spus Ilie. Nu va ploua și nu va cădea rouă mai mulți ani. Va fi secetă până când Dumnezeu va trimite ploaie.“

Regele s-a înfuriat rău când a auzit această veste, dar Ilie nu a rămas lângă el să vadă ce va face în continuare.

„Pleacă de aici spre est, i-a spus Dumnezeu lui Ilie. Vei găsi tot ce ai nevoie la pârâu Cherit.“

Ilie a găsit pârâu în partea de est a Iordanului. Și-a făcut un adăpost acolo și a băut apă din pârâu. Dumnezeu trimitea corbi să-i aducă mâncare și Ilie a avut acolo tot ce avea nevoie ca să trăiască.

Nu ploua. Zi după zi soarele dogorea puternic, iar dimineața nu cădea rouă. Pământul s-a uscat și s-a crăpat. După un timp a secat chiar și pârâul.

163. ULEIUL CARE NU SE MAI TERMINĂ

Dumnezeu a continuat să aibă grijă de Ilie.

„Du-te la Sarepta, i-a spus Dumnezeu lui Ilie. Acolo este o femeie care te va hrăni.“

Ilie s-a dus în Sidon și când a ajuns la poarta unei cetăți numite Sarepta, a văzut o femeie strângând vreascuri pentru foc.

„Dă-mi, te rog, apă, i-a cerut Ilie. Ai și ceva de mâncare?“

„Nu mai am pâine, a răspuns ea, pentru că seceta aceasta ne-a consumat toate proviziile. Nu mi-a mai rămas decât puțină făină și puțin ulei. Strâng niște vreascuri să fac un foc. Voi găti ultima masă pentru mine și fiul meu. Apoi vom muri, pentru că nu mai avem nimic.“

„Nu te teme, i-a spus Ilie. Du-te și gătește așa cum ți-ai propus. Împarte-ți hrana cu mine și Dumnezeu te va binecuvânta. Făina și uleiul nu se vor termina până când Dumnezeu nu va trimite din nou ploaie.“

Femeia s-a dus acasă și a făcut pâine. A împărțit-o cu Ilie și cu fiul ei, dar a rămas destulă făină și suficient ulei și pentru masa următoare.

Femeia a continuat să ia din făină și din ulei și împărțeau hrana. Dar întotdeauna mai rămânea suficient pentru masa următoare.

Au trecut multe zile și Dumnezeu a avut grijă ca femeia, fiul ei și Ilie să aibă ce mânca.

1 REGI, 17:7-16

„Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împușina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.“

1 Regi, 17:14

164. ILIE ÎL SALVEAZĂ PE UN BĂIEȚEL

Ilie stătea într-o cameră în casa femeii.

După un timp, fiul femeii s-a îmbolnăvit grav. Ea a stat lângă patul ei, l-a vegheat și l-a ținut în brațe până la ultima suflare. Copilul a murit.

Femeia a fost copleșită de tristețe și supărare.

„De ce ai venit aici, a suspinat ea. Ce ți-am făcut ca fiul meu să moară în felul acesta?“

1 REGI, 17:17-24

Și femeia i-a zis lui Ilie: „Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!“

1 Regi, 17:24

Ilie a luat trupul mort al băiatului și l-a dus în brațe până sus în camera lui. L-a așezat pe băiat pe patul său și s-a rugat.

„Doamne, Dumnezeule, a strigat el, de ce ai permis să se întâmple așa ceva femeii care m-a lăsat să stau în casa ei? Te rog fă să revină viața în băiat.“

Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Ilie. Băiatul a început să respire din nou. Ilie l-a ridicat cu blândețe și l-a dus înapoi la mama lui.

„Privește! Fiul tău este viu!“, a spus Ilie. Femeia și-a îmbrățișat băiatul și i-a zâmbit lui Ilie, având încă fața plină de lacrimi.

„Acum știu că ești prietenul lui Dumnezeu“, a spus ea.

1 REGI, 18:1-20

Abia a zărit Ahab pe Ilie, și i-a zis: „Tu ești acela care nenorocești pe Israel?“

1 Regi, 18:17

165. AL TREILEA AN DE SECETĂ

Nu mai plouase de trei ani.

Regele Ahab l-a trimis pe profetul Obadia să vadă dacă au mai rămas în țară pășuni verzi pe care puteau paște animalele. Dacă nu mai erau pășuni, animalele urmau să fie sacrificate.

Dar nu peste mult timp Obadia s-a întâlnit cu Ilie. Ilie i-a cerut să-l aducă pe rege pentru că avea un mesaj pentru el din partea lui Dumnezeu.

„Domnul meu, i-a spus Obadia, îl cunoști pe regele Ahab și știi că a poruncit tuturor din țară să te caute. Nu mă pot duce înaintea lui să-i spun că te-am găsit. Tu vei dispărea și regele mă va omorî.“

Dar Ilie a promis că nu va pleca, ci se va întâlni cu Ahab.

Obadia l-a adus pe regele Ahab și acesta era foarte supărat.

„Din cauza ta a venit acest necaz“, a strigat regele către Ilie.

„Din cauza ta a fost lovită țara de necazul acesta, i-a spus Ilie, pentru că nu te-ai mai închinat înaintea lui Dumnezeu și ai început să slujești idolilor falși. Acum vom rezolva această problemă. Adună poporul pe Muntele Carmel și adu profeții falși care sunt prietenii cei mai buni ai soției tale.“

Regele Ahab a adunat poporul și i-a chemat și pe profeții lui Baal și ai Astarteii. S-a răspândit vestea că va avea loc un concurs pe munte între ei și singurul Dumnezeu adevărat, Cel care l-a protejat pe Ilie în timpul anilor secetei.

Poporul și cei 450 de profeți ai lui Baal au venit la Muntele Carmel.

166. CONCURSUL DE PE MUNTE

Ilie a venit pe Muntele Carmel în fața regelui Ahab și a poporului.

„Astăzi veți alege pe cine vreți să slujiți, a spus Ilie. Dacă Dumnezeul cel viu este adevăratul Dumnezeu, atunci alegeți-L pe El — și urmați-L! Dacă Baal este Dumnezeu, atunci slujiți-l și urmați pe el. Este timpul să vă hotărâți și să faceți ceea ce este bine.

Eu sunt singurul profet de aici care se închină înaintea singurului Dumnezeu adevărat, a spus el, dar profeții lui Baal sunt 450. Fiecare să aducem o jertfă. Voi trebuie să vă rugați lui Baal ca să trimită foc și să ardă jertfa. Eu Îl voi ruga pe Dumnezeul meu să facă la fel. Apoi vom vedea care este Dumnezeul adevărat care poate trimite foc din cer.“

Profeții lui Baal au fost de acord. Au pregătit un taur pentru a fi sacrificat și s-au rugat toată ziua lui Baal ca să trimită foc din cer.

Nu s-a întâmplat nimic.

„Doarme dumnezeul vostru?, a întrebat Ilie. Este în vacanță și nu vă poate răspunde?“

1 REGI, 18:21-29

„Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru; și eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeul care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu.“ Și tot poporul a răspuns și a zis: „Bine!“

1 Regi, 18:24

Profeții s-au rugat mai tare, dar nu au primit niciun răspuns. Profeții lui Baal nu au reușit să treacă de proba stabilită. Nu s-a coborât foc pe altarul pe care l-au făcut. Acum era rândul lui Ilie.

167. SINGURUL DUMNEZEU ADEVĂRAT

1 REGI, 18:30-45

*Când a văzut tot
poporul lucrul
acesta, au căzut cu
fața la pământ, și
au zis: „Domnul
este adevăratul
Dumnezeu! Domnul
este adevăratul
Dumnezeu!”*

1 Regi, 18:39

Ilie a făcut și el un altar, dar a făcut și ceea ce profeții lui Baal nu făcuseră. A folosit douăsprezece pietre mari care reprezentau cele douăsprezece seminții ale Israelului, astfel încât poporul să-și aducă aminte că este poporul lui Dumnezeu. Ilie a săpat un șanț adânc în jurul altarului și a pregătit jertfa. Apoi a cerut să fie umplute găleți cu apă și s-a turnat atât de multă apă pe jertfa și pe lemne încât s-a scurs în șanț. Jertfa și altarul erau complet ude. Nu era posibil ca să ia foc din întâmplare.

Apoi Ilie a ieșit în fața poporului și s-a rugat ca Dumnezeu să-l asculte și astfel poporul să creadă încă o dată că El era Dumnezeul lui și să I se închine.

Când Ilie a terminat rugăciunea, Dumnezeu a răspuns.

Dumnezeu a trimis foc din cer. Focul lui Dumnezeu a ars taurul, pietrele și apa din șanț. Poporul a căzut în genunchi și a strigat: „Domnul este Dumnezeu! Domnul — El este Dumnezeu!”

Ilie a cerut ca profeții falși să fie omorâți. Apoi s-a uitat pe cer și a văzut cum se strângeau nori negri. A început să bată vântul și Dumnezeu a trimis ploaie.

168. AMENINȚAREA CU MOARTE A IZABELEI

Când Ahab i-a spus reginei Izabela că Ilie i-a omorât pe toți profeții ei, ea s-a înfuriat. L-a amenințat pe Ilie. El s-a temut și a fugit în deșert să se ascundă.

Ilie s-a culcat sub un ienupăr ca să se adăpostească la umbra lui. Era epuizat și speriat. Nu mai putea continua.

„Lasă-mă să mor, i-a spus lui Dumnezeu. Mi-a fost destul.” Apoi, frânt de oboseală, a adormit.

După un timp, a venit un înger și l-a trezit.

„Scoală-te și mănâncă”, i-a spus îngerul.

Ilie s-a sculat și a văzut apă și pâine proaspătă. A mâncat pâinea și a băut apa. Apoi a adormit din nou.

Îngerul l-a atins a doua oară.

„Mai mănâncă să prinzi putere pentru călătoria pe care trebuie să o faci”, i-a spus îngerul.

Ilie a mâncat din nou și apoi a plecat spre Muntele Horeb, muntele lui Dumnezeu.

1 REGI, 19:1-9

Izabela a trimis un sol la Ilie, să-i spună: „Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor; dacă mâine, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia din ei.”

1 Regi, 19:2

169. CUTREMUR, FOC ȘI SUSUR

Când Ilie a ajuns la Muntele Horeb, a găsit o peșteră și s-a adăpostit acolo peste noapte.

„Ce faci aici, Ilie?”, l-a întrebat Dumnezeu.

Ilie s-a gândit la tot ce se întâmplase de când a început să-L slujească pe Dumnezeu ca profet. A încercat să îndemne poporul lui Dumnezeu să asculte de Domnul, dar evreii erau tot neascultători și trăiau cum doreau ei.

„Am făcut tot ce am putut ca să Te slujesc, I-a spus Ilie, dar nu mă ascultă nimeni. Nimeni nu ia aminte la ce spun și nu vrea să Te urmeze pe Tine. Iar acum încearcă să mă omoare!”

Dumnezeu a înțeles ce era în inima lui Ilie și a văzut cât era de descurajat și de speriat.

„Stai pe munte, i-a spus Dumnezeu, și vei vedea cum voi trece pe lângă tine.“

Deodată a început să sufle un vânt atât de puternic încât crăpau stâncile. Totul se cutremura. Dar Dumnezeu nu se afla în vântul acela.

Apoi a fost un cutremur, au apărut mari crăpături în pământ și totul se mișca. Dar Dumnezeu nu era nici în acel cutremur.

Apoi a fost un foc, dar Dumnezeu nu era nici în foc.

În cele din urmă s-a auzit un susur blând.

Ilie a ieșit din peșteră, a stat pe munte înfășurat cu mantaua sa.

Dar Ilie încă era nefericit. Nu înțelegea mesajul lui Dumnezeu.

„Întoarce-te pe drumul pe care ai venit, i-a spus Dumnezeu. Unge-l pe Iehu ca rege în Israel și pe Elisei ca profet în locul tău. Cei care nu M-au ascultat vor fi pedepsiți. Dar sunt și oameni care Mi-au rămas credincioși și nu s-au închinat înaintea idolilor falși. Eu îi voi scăpa.“

1 REGI, 19:9-18

Și după cutremurul de pământ, a venit un foc: Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blând și subțire.

1 Regi, 19:12

170. NOUL PROFET AL LUI DUMNEZEU

Ilie s-a dus să-l caute pe Elisei. Acesta ara pe câmp cu o pereche de boi.

Ilie s-a dus la el și a pus mantaua sa pe umerii lui Elisei. Tânărul a înțelese semnificația gestului: el Îl va sluji pe Dumnezeu ajutându-l pe Ilie și învățând de la el.

Elisei și-a lăsat boii și a fugit după Ilie.

„Lasă-mă mai întâi să merg să-mi iau rămas bun de la părinții mei și apoi voi veni cu tine“, i-a spus el.

Elisei și-a ars plugul, a omorât boii și i-a gătit acolo. A dat din carnea pregătită celorlalți oameni să mănânce. Se terminase cu trecutul lui. Acum era gata să-l urmeze pe Ilie și să-L slujească pe Dumnezeu ca profet.

1 REGI, 19:19-21

*Elisei a părăsit boii, a alergat după Ilie.
1 Regi, 19:20a*

171. COMLOTUL REGINEI IZABELA

Aproape de palatul regelui Ahab locuia un om numit Nabot, care avea o vie.

Ahab dorea să-și facă o grădină aproape de palat și a considerat că via lui Nabot era potrivită pentru acest lucru.

„Pot face din via ta o grădină frumoasă, i-a spus regele lui Nabot. Spune-mi prețul și o voi cumpăra sau îți dau o vie mai bună în altă parte.“

Dar via lui Nabot aparținuse tatălui și bunicului său. Nu voia să o vândă.

Ahab însă își dorea foarte mult via. Nu se așteptase să fie refuzat. S-a dus acasă, s-a închis în cameră și a rămas închis acolo îmbufnat.

Reginei Izabela nu îi venea să creadă ce vedea.

„Ce faci aici? Îți plângi de milă? Doar ești rege! Poți lua tot ce vrei.“

Apoi Izabela a organizat un complot împotriva lui Nabot pentru ca regele să obțină ceea ce dorea. A aranjat ca Nabot să fie invitat la o sărbătoare la care să vină doi oameni plătiți să spună minciuni despre el și să-l acuze de trădare în fața tuturor participanților.

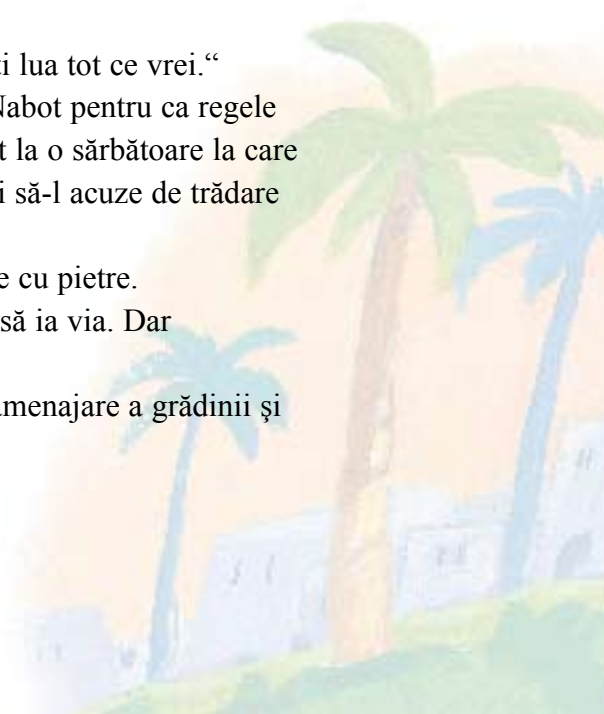
Planul a izbutit. Nabot a fost omorât prin împrășcare cu pietre.

Acum nimeni nu l-a mai împiedicat pe regele Ahab să ia via. Dar Dumnezeu l-a trimis pe Ilie cu un mesaj pentru rege.

Ahab se plimba în vie, gândindu-se la planurile de amenajare a grădinii și l-a văzut pe Ilie. Știa că vor urma neazuri.

1 REGI, 21

*Ahab, auzind că a murit Nabot, s-a sculat să se pogoare la via lui Nabot din Izrael ca s-o ia în stăpânire.
1 Regi, 21:16*

„Chiar ai crezut că Dumnezeu va fi mulțumit de tine că ai omorât un om pentru a-i lua ceea ce îi aparținea?, l-a întrebat Ilie. Acum vei muri pentru că l-ai omorât pe Nabot. Regina ta va muri și ea, iar familia ta va fi pedepsită.“

Ahab a ascultat cuvintele lui Ilie și a fost cuprins de sentimente de vinovăție și de groază. Dumnezeu a decis să-i mai acorde o șansă. În următorii ani a fost pace în țară.

172. MOARTEA UNUI REGE RĂU

În acest timp, în Iuda, regele Iosafat devenise atât de puternic încât popoarele vecine au început să se teamă de el. Spre deosebire de regele Ahab din Israel, Iosafat a distrus idolii străini și a încercat să urmeze căile lui Dumnezeu așa cum a făcut înaintea lui David.

Într-o zi s-a dus să-l viziteze pe regele Ahab. Ahab a pregătit o mare petrecere în cinstea lui. Voia să obțină ajutorul lui Iosafat.

„Aliază-te cu mine și să luptăm împotriva Ramotului din Galaad!“, i-a cerut Ahab.

„Te voi ajuta, i-a răspuns Iosafat, dar ce spune Dumnezeu? Există vreun profet aici pe care să-l putem consulta?“

Regele Ahab i-a adus lui Iosafat mai mulți profeți și toți au spus că Dumnezeu le va da victorie. Dar Ahab a spus că mai era un profet, Mica, dar el aducea numai vești rele. Iosafat a vrut să-l audă și pe el.

„Mergeți la război și veți avea victorie“, a spus Mica. Dar Ahab nu a avut încredere în mesajul lui.

„Tu nu mi-ai adus niciodată o veste bună, a spus regele. Spune-mi ce ți-a spus Dumnezeu!“

„Dumnezeu vrea să fii atras în luptă pentru a muri. El le-a spus tuturor profeților să-ți spună să pornești la război ca să se întâmple acest lucru.“

Ahab s-a supărat foarte tare și l-a închis pe Mica. Va merge la luptă, cu sau fără ajutorul lui Dumnezeu. I-a spus lui Iosafat să-și îmbrace hainele regești pentru luptă, dar el însuși a urcat în carul de luptă deghizat. Nu voia să se știe că el era regele.

Dușmanul nu avea decât un singur scop: moartea lui Ahab. Fiind lipsit de ajutorul lui Dumnezeu, acesta a devenit victima dușmanilor săi. O săgeată a pătruns printr-o crăpătură a armurii sale și l-a rănit. Regele a urmărit bătălia sprijinit de carul său până seara, când a murit.

1 REGI, 22:1-38

„...căci a murit împăratul.“ S-au întors la Samaria, și împăratul a fost îngropat la Samaria.
1 Regi, 22:37

173. UN CAR PENTRU CER

Sosise vremea ca lucrarea lui Ilie să se încheie. Elisei știa că își petrecea ultima sa zi pe pământ cu profetul de la care învățase atât de multe.

Elisei a plecat cu Ilie de la Ghilgal.

„Rămâi aici!, i-a spus Ilie prietenului său. Dumnezeu mă trimite la Betel.“

Elisei însă a refuzat. „Voi veni cu tine“, a spus el.

Când au ajuns la Betel, profeții de acolo au vorbit cu Elisei.

„Știi că Dumnezeu îl va lua astăzi pe Ilie?“, l-au întrebat ei.

„Da, știu“, a răspuns el.

Același lucru s-a întâmplat când s-au dus la Ierihon și apoi la Iordan.

Apoi Ilie s-a dezbrăcat de mantaua sa, a rulat-o și a lovit apele Iordanului cu ea. Prin mijlocul râului s-a format o cărare și cei doi profeți au trecut în siguranță pe malul celălalt.

„Trebuie să te părăsesc în curând, i-a spus Ilie. Ce dorești să fac pentru tine înainte de a pleca?“

„Dă-mi de două ori mai multă credință și putere decât ai tu“, i-a spus Elisei.

„Numai Dumnezeu îți poate da ceea ce ceri. Dacă mă vei vedea plecând de pe acest pământ, vei avea ce ai cerut“, i-a spus Ilie.

2 REGI, 2:1-15

*...un car de foc și
niște cai de foc i-au
despărțit pe unul de
altul și Ilie s-a înălțat
la cer într-un
vârtej de vânt..*

2 Regi, 2:11b

Apoi a apărut pe cer un car de foc tras de cai și l-a despărțit pe Ilie de Elisei. Ilie a fost luat la cer într-un vârtej de vânt.

Elisei a luat mantaua lui Ilie și a rulat-o. A lovit Iordanul așa cum a făcut Ilie. S-a făcut o cărare prin ape.

Câțiva dintre profeți au urmărit scena de la distanță.

„Dumnezeu a dat profetului Elisei credința și puterea lui Ilie“, vorbeau profeții între ei.

174. DUMNEZEU DĂRUIEȘTE APĂ ÎN PUSTIE

Când Ioram, fiul lui Ahab, a ajuns rege după moartea tatălui său, regele Moabului a refuzat să mai trimită miei și lâna pe care le trimitea lui Ahab în schimbul păcii.

Ioram s-a aliat cu regele Iosafat și cu regele Edomului și au mers împreună prin deșert pentru a lupta împotriva Moabului. Nu a trecut mult timp și au rămas fără apă și ei și animalele lor.

„Nu este niciun profet aici ca să aflăm ce vrea Dumnezeu să facem?“ a întrebat regele Iosafat.

„Elisei este aici, a răspuns un ofițer. El a fost ajutorul profetului Ilie.“

Cei trei regi s-au dus la Elisei, dar el nu a vrut să vorbească regelui Ioram.

2 REGI, 3

*Dar Iosafat a zis:
„Nu este aici nici un
prooroc al Domnului,
prin care să putem
întreba pe Domnul?“*

2 Regi, 3:11a

„Aduceți un cântăreț care cântă la harfă, pentru a auzi ceea ce îmi va spune Dumnezeu. Dar trebuie să înțelegeți faptul că fac acest lucru numai pentru regele Iosafat“, a spus profetul.

Apoi Dumnezeu i-a vorbit lui Elisei. El le-a spus regilor că Dumnezeu le va da atât apă cât și victorie împotriva Moabului.

A doua zi dimineață, așa cum a promis Dumnezeu, apa a început să curgă din țara Edomului spre deșert. Oamenii au avut de băut din belșug și au dat și animalelor. Dar, mai mult, oamenii din Moab au văzut soarele strălucind pe fața apei și li s-a părut că era de culoare roșie ca sângele. Au crezut că regii aliați s-au luptat și s-au omorât între ei. Au crezut că nu mai aveau altceva de făcut decât să jefuiască tot ce mai rămăsese din taberele lor. Când au venit, armatele aliate i-au pus pe fugă, au invadat țara și au obținut victoria asupra Moabului, așa cum a spus Elisei.

175. DATORIA VĂDUVEI

Într-o zi a venit la Elisei o femeie să-i solicite ajutorul. Soțul ei fusese profet, dar când a murit a lăsat-o cu o mare datorie.

„Nu pot plăti creditorului, i-a spus ea lui Elisei. El vrea să-i ia pe cei doi fii ai mei și să-i vândă ca sclavi pentru a-și recupera banii.“

„Ce ai acasă?, a întrebat-o Elisei. Spune-mi cum pot să te ajut?“

„Nu am nimic, a răspuns disperată femeia. Nu mi-a mai rămas decât puțin ulei de măsline.“

„Du-te la vecinii tăi, i-a spus Elisei. Cere vase goale. Strânge vase cât poți de multe. Apoi du-te acasă la fiii tăi, închide ușa și începe să torni uleiul în vase.“

Femeia a făcut așa cum i-a spus profetul. A adunat multe vase și le-a umplut pe toate cu ulei.

„Mai dă-mi un vas“, i-a spus ea fiului ei.

„Nu mai avem vase“, i-a spus copilul. Atunci nu a mai curs ulei. Dar avea multe vase pline cu ulei.

Femeia s-a întors la Elisei și i-a spus ce s-a întâmplat.

„Acum du-te și vinde uleiul. Îți vei putea plăti datoria și fiii tăi vor putea rămâne cu tine.“

2 REGI, 4:1-7

Ea s-a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. Și el a zis: „Du-te de vinde untdelemnul, și plătește-ți datoria; iar cu ce va rămâne, vei trăi tu și fiii tăi.“

2 Regi, 4:7

176. DARUL UNUI COPIL

Când Elisei trecea prin Sunem, o femeie bogată îi oferea o masă și un loc de găzduire. Ea și soțul ei au pregătit o cameră pentru el pe acoperiș. Camera avea un pat, o masă, un scaun și o lampă.

Într-o zi, când Elisei se afla acasă la ei, i-a spus slujitorului său, Ghehazi, să o cheme pe femeie.

2 REGI, 4:8-17

Elisei i-a zis: „La anul pe vremea aceasta, vei ține în brațe un fiu.“

2 Regi, 4:16a

„Ai fost foarte bună cu mine, i-a spus Elisei. Ce pot face ca să-mi arăt recunoștința?“

Femeia a clătinat din cap. Avea tot ce îi trebuia. Dar slujitorul lui Elisei a văzut că soțul ei era bătrân și nu avea copii care să aibă grijă de ea la bătrânețe. El i-a spus lui Elisei că femeia își dorea probabil un fiu.

„Anul viitor pe vremea aceasta, vei ține un băiat în brațe“, i-a spus Elisei.

Femeia s-a îndoit la început. Nu voia să-și facă speranțe inutile. Dar s-a întâmplat așa cum a spus Elisei. Peste un an femeia a născut un băiat.

